

(متی ۱۳ آیات ۱-۳)

در پایان فصل ۱۲ می خوانیم که گروه عظیمی از مردم عیسی را تا ساحل دریاچه جلیل دنبال کردند ، جایی که او شروع به آموزش آنها کرد. ما معمولاً دوست داریم داستان ها را بشنویم و آنها را به یاد آوریم ، شاید نه همه جزئیات اما نکته ای را که آنها بیان می کنند به خاطر می آوریم. مثل برزگر در واقع درباره پادشاهی خداست. دانه پیام اوست.

در آیات ۴-۹ ما یک داستان ساده در مورد یک کشاورز و کاشت بذر می خوانیم. بذر روی چهار نوع مختلف خاک افتاد.

(۱) کنار جاده ای که مردم راه می رفتند و هیچ چیز نمی توانست رشد کند زیرا زمین خیلی سخت بود.

(۲) مکانهای سنگی جایی است که خاک نازک باشد و دارای سنگ و صخره باشد. بذر به دلیل گرمای خاک به سرعت جوانه می زند ، اما بذر به دلیل سنگ زیر آن قادر به ریشه زدن نیست.

(۳) در میان خارها که با دانه های بذر در خاک حاصلخیز رشد می کنند.

(۴) زمین خوب که هم خاک هم حاصلخیز و هم عاری از علفهای هرز است و در آنجا محصول خوب و مثمر می تواند رشد کند.

عیسی می گوید: کسی که گوش شنوا دارد ، بگذارید بشنود: عیسی این کلمات را قبلاً در متی ۱۱:۱۵ به کار برده بود زیرا در بین پیروان او افرادی با سطح درک متفاوت وجود داشتند. **در زبان های انگلیسی و فارسی دو فعل وجود دارد: گوش دادن و شنیدن ، دیدن و نگاه کردن ، از نظر معنی ظاهری مشابه ، اما با یک تفاوت.**

برای کسانی که قبلاً چیزی از خبرهای خوب عیسی را درک کرده بودند ، این کلمات معنای عمیق تری داشتند. برای دیگران ، لازم بود که در شرایط روزمره توضیح داده شود تا آنها درباره آن فکر کنند و بتوانند تعمق کنند.

در آیات ۱۰-۱۳ ما خود را در "ما" (**شاگردان**) و "آنها" (**جمعیت**) می یابیم: جمعیت این مثل را شنیده بودند. اکنون عیسی به شاگردان خود روی می کند و معنای مثل را توضیح می دهد. به خورشید فکر کنید: می تواند چیزی را که سخت است نرم کند و در عین حال می تواند چیز دیگری را خشک کند. و این همان انجیل است: همان پیام انجیل می تواند با قلب صادق صحبت کند و منجر به عیسی شود و ممکن است شخص دیگری رویگردان شود ، مایل به شنیدن چیزهای بیشتر نباشد. اما این شامل ما نیز می شود. آیا ما همیشه به آنچه او از ما می خواهد گوش می دهیم؟ آنچه که عیسی در اینجا می گوید مسئولیت را به عهده خود شخص ، من ، شما ، هر یک از ما قرار می دهد. ما را به چالش می کشد. این حقیقت را برای کسی که می خواهند حقیقت را بشنود آشکار می کند. این حقیقت را از زن و مردی که نمی خواهند حقیقت را بشناسند یا بشنوند پنهان می کند. کلمات آیه ۱۲ به این معناست که کسانی که نسبت به حقیقت معنوی گشوده و حساس هستند ، از طریق مثل چیزهای بیشتری را درک خواهند کرد

و بنابراین مبارک هستند. و کسانی که فقط می خواهند گوش دهند و معنای عمیق آن را درک نمی کنند، واقعاً نمی بینند یا گوش نمی دهند، آنها فقط نگاه می کنند و می شنوند و شاید کلام خدا را رد می کنند. آنها از نعمت هایی که دارند غافل می شوند و کم کم همه آنها را نمی بینند. عیسی در حال به چالش کشیدن مردم اطراف خود بود، افرادی که او را طرد کردند. او می خواست که رحمت کند، آنها را نزدیک کند اما تعدادی از آنها امکان فهمیدن را نداشتند آنوقت و الان.

در آیات ۱۴-۱۶ این کلمات وجود دارد: نبوت اشعیا (فصل ۶ آیات ۹-۱۰) در آنها محقق شد. در آنجا می خوانیم که کسانی که قلب سفت دارند می شنوند اما گوش نمی دهند، آنها نگاه می کنند اما نمی بینند. اما خوشا به حال چشمان شما برای دیدن و گوشه‌های شما برای شنیدن: این برای شاگردان آن زمان بود و همچنین برای ما اکنون. این کلمات یک دلگرمی هستند زیرا وقتی ما مثل‌های حضرت مسیح را می فهمیم، واقعاً برکت پیدا می کنیم. ما می توانیم بهره مندی از حقیقت معنوی را تجربه کنیم و از روح القدس که در درون ما کار می کند آگاه شویم.

در آیات ۱۸-۲۳ چهار نوع خاک چهار پاسخ احتمالی به انجیل را نشان می دهد.

۱) شخصی که در کنار جاده بذر دریافت می کند: در آیه ۴ پرندگان بذر را در کنار جاده بلعیدند و نماینده افرادی هستند که به سخنان عیسی گوش می دهند اما نمی خواهند بفهمند و قلبهای آنها بی احساس و شریک باقی می ماند (شیطان، شریک، ابلیس) به سرعت تعالیم عیسی را می گیرد. کلمه خدا هیچ تأثیری ندارد زیرا هرگز عمیق تر نمی شود زیرا به سرعت از بین می رود. شیطان نیرومند است و تمام تلاش خود را می کند تا مردم را در تاریکی نگه دارد و آنها را از انجیل و نور دور کند. (دوم قرن تیان ۴: ۳-۴).

۲) در مکانهای سنگی: بذری که روی خاک نازک می افتد به سرعت جوانه زده و سپس سریع پژمرده می شود و می میرد (متی ۱۳: ۵-۶). به همین ترتیب برخی از مردم با شور و شوق فوری به کلمه پاسخ می دهند اما در صورت بروز مشکلات یا آزار و شکنجه خیلی زود پژمرده می شوند. این عدم عمق است که مشکل رشد بیشتر است، نه بذر.

۳) در میان خارها: بذرهایی که در میان خارها می ریزند رشد می کنند اما گیاهان جوان به زودی توسط علف های هرز خفه می شوند (آیه ۷). بعضی از مردم به خدا پاسخ می دهند مدتی رشد می کنند اما آنها "خفه" می شوند و رشد معنوی با رقابت چیزهای غیر معنوی در آنها متوقف می شوند. از خود بپرسید چه چیزی می تواند به عنوان "علف های هرز" در زندگی تان دیده شود.

۴) زمین خوب: ریزش بذر در زمین خوب محصول دانه خوبی را به ارمغان می آورد (در مقابل ۸)، و ما هم همینطور که به روش درست به کلام خدا پاسخ می دهیم. سپس زندگی ما به بار می نشیند در اندازه ها و نسبت های مختلف اما ثمردهی یکسان. درست همانطور که یک بذر کاشته شده شروع به رشد می کند، درست به همان گونه که کلام خدا در درون انسان شروع به تعمیق و رشد می کند.

ما در اینجا یاد می‌گیریم که بذر و برزگر یکسان بودند و اختلافات در خاک بود. مثل ببرزگر باعث می‌شود از خود
پرسیم:

"من چه نوع خاکی هستم؟ چگونه می‌توانم قلب و ذهن خود را برای داشتن نوع مناسب خاک آماده کنم؟" این
مثل عمل را دعوت می‌کند تا بتوانیم طبق کلام خدا بخوانیم، بفهمیم و زندگی کنیم و در نهایت او را ستایش کنیم.

آمین

<https://www.youtube.com/watch?v=Pdlj14JFzIA>

https://www.youtube.com/watch?v=S3uFYWC8Z2Q&list=RDMM&start_radio=1&rv=Oy1RE7LS-Uk